kahvemolasi.com
Kahverengi Sayfalar
TIKLA GİT

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 366

15 Ekim 2003 - Fincanın İçindekiler

- İSMET ÖZEL ENTEL BUNALIMINDA MI? ... Nevzat Tarhan
- DUYGULARIN DANSI ... Rita Ender
- MASAL ... Özlem Özdemir
- HAYATA AÇILAN PENCERE ... Aylin Çukur
- Café d'Istanbul...Mustafa Serdar Korucu
- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, Kıraathane Panosu, İşe Yarar Kısayollar Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

Düşünceler zorla, top ve tüfekle asla öldürülemez.
(Atatürk)

Editör'den : Geçiyordum uğradım!..

Merhabalar,

Ardından da Allahaısmarladık. Geçiyordum uğradım hemen kalkıp gidiyorum. Böyle acil durumlarda kullanmak üzere bir miktar yazı stoklamalıyım. Yoksa işte böyle kalıveriyorum. Teknik bir arıza yüzünden bugünü boş geçiyor yerime birbirinden hoş 5 adet aslan gibi yazı bırakıyorum. İyi okuyun yarın sınav var ona göre. Bugün Çarşamba "Şans Topu" sizinle olsun. Hoşçakalın.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yukarı

AKIL OYUNLARI : Prof. Dr. Nevzat Tarhan

İSMET ÖZEL ENTEL BUNALIMINDA MI?

Yeni dünya düzeninin adil işlememesi ve tercih ettiği İslamcı yolda düş kırıklıkları yaşaması, Sayın Özel'i egosuna sarılmaya itmiş gibi gözüküyor.

Sn. Nuriye Akman psikolog nosyonu almış gibi ilginç sorular yöneltmiş, psikolojik boşlukları yakalamış. Sn. Özel'de cömert ve dürüstçe kendini ifade etmiş. Entelektüel düzeyi ve şiirsel konuşması zevkli bir söyleşi ortaya çıkarmış.

BÜYÜKLÜK HASTALIĞI
Tarihte büyüklük hastalığına tutulmuş çok lider var. Hitler'den Napolyon'a kadar, Oscar Wild'den, Necip Fazıl'a kadar çok kişiyi sayabiliriz.

BİREYSEL NARSİSİZMİN ÖZELLİKLERİ
Narsisistik kişiliğin ana teması; büyüklük duyguları, başkalarını anlayamama ve başkalarının değerlendirmelerine aşırı duyarlı olmaktır.

ISSN: 1303-8923

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Kahverengi Sayfalar
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

Bu kişiler sıradan insan olmaktan çok korkarlar. Kendilerinin özel olduğunu göstermek için hep çaba içindedirler.

Depresyonun derinliklerinde bunalmamak için egolarını şişirip dururlar, çok çalışırlar ve yeteneklerini geliştirirler. Övgüyle beslenirler ve hep özel olma hissini yaşamak isterler.

Hayal dünyaların da güç, başarı, şöhret, para, güzellik, aşk ön plandadır.

Empati yapamazlar, davranışlarının sorumluluğunu hep başkalarına atarlar.

Kendilerinin özel kişiler tarafından anlaşılacak kadar özel olduklarını düşünürler. Necip Fazıl'ın "Beni bir kişi anladı, o da yanlış anladı" sözü gibi.

Alçak gönüllülüğü zayıflık ve yetersizlik olarak düşünürler.

Hak duygusu hep kendilerine yöneliktir. Kendisine ayrıcalık yapılması beklentisi içindedirler.

Büyük ideallerine kavuştukları zaman alçak gönüllük vs. rollerini terk ederler.

Karşı cinsle ilişkilerde hep almak isterler, vermeyi aptalca bulurlar. Kendilerine köle olanı yüceltirler.

Aşk, sevgi gibi kavramları çıkarlarına uygunsa yaşatırlar.

ENTEL BUNALIMI NEDİR?
Narsisistik kişilik özelliğinde bir kişi hayatının bir kırılma dönemine girdiği zaman, (eskiler buna "İnkîlab-ı ruhî" diyorlardı) egosuna toz kondurmaz. Narsisistik bir yaralanma içerisinde iken, sorunun sorumluluğunu başkasına atar. Depresyonun derinliklerinde boğulmamak için kendisinin akıllı ve yetenekli olduğuna vurgu yapar. Sürekli anlaşılmadığından söz eder. Konferanslar verir, şiirler, yazılar yazar, mutlu olamaz. Mutlu olmayı aptallık olarak algılar. Bu dönemde iç çatışmaların sonucu ilginç yapıtlar ortaya çıkar. J.J. Rousso'nun itirafları gibi.

Öncelik içgüdüsü taşıdıkları ve bunu sorgulamadıkları için yalnız kalırlar. Kendilerini sevenlere acı çektirmek, bunalımdaki entelektüelin seçtiği yoldur.

Narsisist kişiyi sevenlerin hayatları mahvolur. Neden sevilmediklerini bir türlü anlayamazlar, kusurlarını kendilerinde ararken depresyona girerler. Bunalımdaki entel depresyonla mücadele de egosunu parlatarak yol alır. Vitrinleri dolu olan, gönülleri boş olan bu kişilerin ilk aşkları kendileridir. Başkalarını sevmezler. Onlardaki çıkarlarını severler. Yük olmaya başladığı zaman eşini bile yolda bırakırlar. Çünkü ilk öncelikleri kendileridir.

Kendilerini övmekten utanmadıkları için bunu bir hak olarak görürler. Çok şey bildiklerini ifade ederek sorular sormak büyük keyifleridir. Karşı tarafta hayret duygusu uyanması onların egolarını kabartır. Ünlü kişileri etkilediklerini görmeleri onların psikolojik gıdalarıdır. En büyük tutkuları en akıllı, en yetenekli, en iyi olduklarına inanmalarıdır.

Bunalım içine girmiş entel önceleri bastırdığı bu özellikleri birden ortaya çıkarır, yakınlarını şaşırtacak çıkışlar yapar. Depresyonu örtülü yaşarlar. Gergin, incitici, öfkeli, küstah halleri yakınlarını şaşırtır. O şaşırtma onların egolarını parlatır. Sakin olurlarsa, silahları alınmış gibi hissederler kendilerini.

RÖPORTAJDAKİ İP UÇLARI
"Alçak gönüllülükte alçaklık vardır. Tevazu insanın olduğu gibi olmasıdır." görüşünü İslamcı kimliğindeki vurguya rağmen söylemesi oldukça ilginç. "Tevazu ve mahviyet" kişinin ne başkalarından üstün, ne başkalarından aşağı olmaması kaygısı ile hareketi amaçlar. Her insan özeldir, özel olan herkes üstün olabilir görüşü gerçek alçak gönüllülüktür.

"*Dehamdan başka deklare edeceğim şey yoktur*" sözünü referans alması "Benim yaptıklarımı ancak dahi yapabilir, İslami medyada tenezzülen yazdım" demesi büyüklük duygularını gösteriyor. Sivas olaylarına, şefkatle yaklaşmaması, sadece provokasyon penceresinden bakması, empati yeteneğinin gelişmediğini gösteriyor.

"*Sosyal bir çevrem hiç olmadı*" derken bu kişiliklerin çektiği yalnızlığı görüyoruz.

"*Ayrıldığı kimselerle dostluğunun sona erdiğini*" söylemesi eleştiriye tahammülsüzlüğün bir göstergesidir.

"*Benim önüme çıkan şeytan dünyayı kundaklamaya beni kışkırtıyor*" derken kızgın, sinir bozucu, iç karartıcı ruhsal durumu ve bunalımı agresif olarak yaşadığı anlaşılıyor.

"*Mutluluğun ineklere yakıştığını düşünüyorum, saman bulan ineklerin hepsi mutsuzdur*" derken Nietche'nin yaşadığı ağır entel bunalımını hatırlatıyor. Doymayı bilmeyen psikolojik aç gözlülük dediğimiz bu durum böyle kişileri mutsuz, gergin, incitici, öfkeli yapar.

"*Beni şeçmeyen bütün kadınlara hınçlıyım*" derken kadınları değil kadınlardaki çıkarını sevdiğini söyleyebiliriz.

"*Kadınlara sunduğu formatın kölelik*" olduğunu söylemesi tek aşkının kendisi olduğunu gösteriyor. Aynaya baktığında kendisini değil hayalindeki kişiyi gördüğünü söylesek, yanlış ifade olmaz herhalde. Kadınları anlayamadığı, sevgiyi anlayamadığı "Erkeğin kölesi olmayan kadın, o erkekle neden evlensin, sevgimi kıskançlıkla en uygun kimseye vermek istiyorum" sözleriyle anlaşılıyor.

Her şeye hakimiyet ve yararlanma gözlüğü ile bakması benmerkezci ve çıkarcı özellik olarak dikkati çekiyor.

Sayın Özel, 1974'ten beri içinde bulunduğu İslamcı çevreden çok şey almamış gibi gözüküyor. Duygularını Müslümanlaştırması, Tanrının olay diliyle konuştuğunu unutmamasını dilerim.

Bunalımın derinliklerinden çıkması için öz eleştiri yapması, kendisi ile yüzleşmesi, egosunu aşması gerekiyor. Yoksa, ünlü bir yalnız olarak yaşamını sürdürür.

Nevzat Tarhan
ntarhan@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Şalom : Rita Ender

DUYGULARIN DANSI

"Keşke"... İşte bu beş harfli ufak sözcük çok derin duyguları barındırır. Bu sözcüğün içinde binlerce duygu dans eder. Endişe mutluluğun beline sarılır. Umut hüznü kollarının arasına alır. Aşk zaten hasretin koynundadır. Dans etmeyen, yalnız olan tek duygu vardır; o da: "pişmanlık."

Mutluyken tedirgin oluruz. Endişe duyarız mutluluğu kaybetmekten ve keşke yaşanılan mutluluk hiç son bulmasa diye düşünürüz. Hüzünlüyken yürekler umut arar. Nerede bir ışık görsek ona tutunuruz sıkı sıkıya ve deriz ki keşke şu ışık hiç sönmese... Aşıkken zaten hasret gırtlağımıza yapışmıştır. Sürekli özlem çekeriz ve keşke deriz şu özlem bitse...

Tek başına kalmış pişmanlığın hiçbir sığınağı yoktur. O yalnızdır. Zaten yalnız kalmayı tercih eden de ta kendisidir. Çünkü yapılan bir hatanın çekilen cezasıdır pişmanlık...

Herkes yaşamı boyunca insan olmasının verdiği niteliklerle hata yapar. Bu yaşanılan hataların sonunda insan geçmişi geri alamayacağını bilse de "Keşke" der. "Keşke şu hatayı yapmasaydım, keşke öyle davranmasaydım, keşke şöyle söylemeseydim." Bu durum insanoğlunu derinden yaralar. Çünkü yeryüzündeki en acıtıcı yara insanın asıl yanılanının kendisi olduğunu anlamasıdır.

Bir de yanılgının başka boyutu, pişmanlığın farklı çeşidi vardır. Yaptığımız bir işin ve ya davranışın olumsuz sonucunu görerek üzülürüz, pişmanlığı yaşarız. Peki ya hiç denemediklerimiz karşısında ne hissederiz? "Keşke deneseydim!" dediklerimizin karşısında...

Bence keşke sözcüğü yapmak isteyip yapmadıklarımız, yapamadıklarımız olaylar, durumlar karşısında bizi daha derinden etkiler. İnsan yaşam ile ölüm arasındaki o ince çizgideyken yaptıkları sonucundaki keşkelere değil, yapmak isteyip yapamadığı şeylerin önündeki keşkelere üzülür...

Pişmanlık... O hep yalnız kalacak, yalnız yaşanacak bir duygudur. Diğer tüm duygular kendine dans edecek bir eş bulmuşlar. Yazık değil mi pişmanlığa? Ona nasıl yardım edebiliriz? Bir önerim var: "Keşke" yerine "bir daha ki sefere" yi kullanalım. Böylece pişmanlık baloya davet edilmemiş olur. Böylece dans eden tüm duygular pişmanlığın etkisinden arınır. Böylece mutluluk, hüzün ve aşk "keşke"lerini gerçekleştirir. Ve böylece bir daha ki baloya katılmak isteyen pişmanlık vazgeçer "keşke" lerden ve yakalar "bir daha ki sefere" leri....

Rita Ender
rita@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Aslı'nın Annesi : Özlem Özdemir

MASAL

Çocuklara, özellikle de kız çocuklarına, Sinderella, Pamuk Prenses, Kırmızı Başlıklı Kız gibi sonu gerçek hayatta asla rastlanmayacak sürprizlerle biten masalların anlatılmaması gerektiğini düşünüyorum. En azından, ben artık kızıma bu türden masallar okumuyorum.

Kendimce nedenlerim var tabi, durup duruken bütün çocukluğumun hayali olan kıyafetleri, o muhteşem baloyu, yakışıklı prensi hayatımdan çıkarmak istememin haklı bir nedeni var. Bunu anlamam 33 yılımı da alsa, sürekli bir şans, bir tesadüf, bir sihirli değnek beklentisi içinde yaşamanın çocukluğumun masallarının ürünü olduğuna karar verdim.

Bunlardan beni en çok etkileyen Sinderella'ydı. Ama bugün anlıyorum ki, Sinderella bir kız çocuğuna , Sinderella yaşına geldiğinde neler yaşayabileceğinden çok, hayatı boyunca neyi asla yaşayamayacağının güzel bir anlatımıymış.

Öncelikle ayak numaranın küçük olması asla sana hayatının erkeğini getirmez. Bu bir. Dolayısıyla masala kanıp orada burada ayakkabının tekini bırakman, olsa olsa "daha ayağındaki ayakkabıya sahip çıkamayan kız" imajının üzerine bir güzel yapışmasından başka bir işe yaramaz. Bu da iki. Güzel bir yaşamı kaybedip hizmetcilik yapmak zorunda kalmak, bir üvey anne ve üvey kardeşlere sahip olmak elbette pek çok insanın başına gelebilir ama bir insana hayatı bu denli de zindan etmez ki!!!!! Bu masalı okuyan bütün çocukların öz anne ve babalarıyla yaşadıkları ne malum. Üvey annesi, kardeşleri olan çocuklar ne çıkaracak bu masaldan. Hadi yaşadın bunları, kötü günler geçiriyorsun, evde hep yer siliyorsun!!!!!! Partiye gidecek kardeşlerinin saçını tarıyorsun!!!!!! Tamam da , bahçedeki ağacın altında, belirecek olan sihirli değnekli meleği beklemekle kurtulan yok bugüne kadar yer silmekten.....

Aynı şekilde Pamuk Prenses. Tam olarak hastalığı teşhis edilemese de, biz bunu her masalda "Uykuya dalmış olan Pamuk Prenses..." olarak okusak da, benim tahminim; Gıda Zehirlenmesi. .....Tesadüfen...evet tesadüfen oradan geçmekte olan prens olmasa Pamuk Prenses masalı oracıkda bitmişti....Prens bir öpücükle uyandırıyor Prensesi. İyi hoş da bu tür vakaları bugün bile doktorların feriştahı gelse öperek tedavi edemiyorki. .. ..Hayır yok böyle palavra.... Şans, tesadüf.....Pamuk Prensesde de ana tema... Pamuk Prenses'in ormanda yolunun düştüğü ev oduncunun evi değildi...Bu kesinlikle tesadüf!!!!! Ama, lütfen güzeller güzeli bir prensesin yıllardır kadın yüzü görmemiş 7 tane ERKEK cüce ile aynı evde yaşayabileceği ihtimali yer almasın kitapta. O evden sağlam çıkması ne şans ne de tesadüfle izah edilemez bence... Bu masaldaki belki de tek ders veren sahne, kapıya gelen cadı....."Eve gelen herkese kapıya açarsan başına bunlar gelebilir.", anafikir....Belki de masalın tek anafikri...

Kırmızı Başlıklı Kız bunların şans'dan en çok nasibin alanı. Böyle bir sürpriz, böyle bir tesadüf ne ayak numarası kimsede bulunmayan Sinderella'nın ne de ahiret sorgusu sırası neredeyse kendisine gelmişken geri dönen Pamuk Prenses'in başına geldi. Kırmızı Başlıklı Kız, tesadüfen....evet tesadüfen oradan geçmekte olan Avcı olmasa kurdun sindirim sistemine karışmıştı bile. Kırmızı Başlıklı Kız'ı diğerlerinden ayıran önemli özelliklerden biri de baştan sona gerilim. Çocuğa okuyamıyorsun ki, tesadüfün vuku bulduğu son bölüme gelesin. Başı fena değil sanki, yardımsever anne ya da kız herneyse, anne ya da kayınvalideye yemek gönderiyor.....Gerçi el kadar kızı ormana salıp yardım mı etmeye yoksa kafayı mı dinlemeye çalışıyor tartışılır ama... annenin emelleri konusunda detaya girmiyorum. Başlangıç güzel gerisi felaket. Kırmızı Başlıklı Kız bütün iyi niyetiyle yol almaya çalışırken kurtun teki musallat olur, ne yaparsa yapsın kurtulamaz kurttan, tatlı dil, hoşgörü, iyiniyet, yardımseverlik.... hani şu çocuklarımıza öğretmeye çalıştığımız hiç bir vasıf işlemez kurt karşısında. Kurt kafayı takmıştır, kıza ve elindeki sepete. Kırmızı Başlıklı Kız herşeye rağmen büyükannenin evine yol almaya çalışırken evde yaşananlar ise, hiç bir çocuğa anlatılamayacak niteliktedir. Bu esnada kurt büyükanneyi mideye indirmiştir bile ..... Neden? Eve gelince onu büyükannesi zannedip eve girsinki Kırmızı Başlıklı Kız'ı da yiyebilsin diye, ama yanlış anlaşılmasın asıl amaç sepetin içindeki, 3-5 dilim kek..... Nerede kaldı hayvan sevgisi, hani yardımseverlik, hoşgörü.....

Şu ana kadar ne ders var bu masalda? Niye yedi kurt büyükanneyi? Ve arkasından iyiliksever Kırmızı Başlıklı Kız'ı? Başta da söylediğim gibi, baştan sona tesadüf, baştan sona şans.....Yaşananlar tamamen Kırmızı Başlıklı Kız'ın Kadir gecesi doğmasının sonucu.....Tesadüfen oradan geçmekte olan Avcı..... Kırmızı Başlıklı Kız'ın şansı....

Birde Hansel ve Gretel denen 2 sevimlimi sevimli, zeki Alman çocuğu varki onlarada değinmeden geçmek olmaz. Yere attığın ekmeğin, havadaki kuş gelmese, yerdeki karınca tarafından yenebileceğini bugün 4 yaşındaki çocuk bile biliyor ama 8 yaşında gösteren Hansel bilmiyor. Tamam ekmekler yendi kaldın ortada, hadi çocuksun şeker kaplı eve de kandın..... Ama, şu cadının kapattığı kafesin içinde buldukları tahta parçası varya ben işte orada teslim oluyorum. Gözleri iyi görmeyen cadıya hergün o tahta parçasını uzatıyorlar o da daha zayıflar diye çocukları yemiyor. Şimdi ben burada çocuğuma nasıl bir açıklama yapacağım. "Devam et anneciğim yemek yememeye, bak sonra kilo alırsın bütün cadıların ağzının suyu akar senin için." Daha sonrası hepten vahşet, cadı bunları yemiyor ama bunlar cadıyı alevlere içine gözünü kırmadan atıyor. Ne var burada çocuklar için, evden kaçmayın desen, zaten çocuklar evden kaçmıyor zorla evden uzaklaştırılıyor. Bunda da Sindrella'da olduğu gibi üvey anne faktörü etken. Gördüğünüz her şeker kaplı eve girmeyin desen, bu tip evler Disneyland'dan başka yerlerde zaten yok.

Böyle şeyler yok.....Bunların tümü şans, tesadüf vs. Şansa ve tesadüflere inanmıyorum. Ne şans ne de tesadüf, gerçek hayatta hiç de bu masallarda olduğu kadar doğru yer ve doğru zamanda çıkmıyor insanın karşısına. Hastalıklar öperek, sıkıntılar sihirli değnekle geçmiyor. Bunlar öğretilmemeli bence çocuklara. Hayatta herşey için çok mücadele etmeleri gerektiği, çalışmadan, yorulmadan, beklentilerinin gerçekleşmeyeceği öğretilmeli. Henüz dolmamış olan bellekleri bu masallarla dolmamalı..... Biliyorum adı üstünde bunlar masal..... Ama onlar da henüz edebiyat dersi almadılar, edebi terim ne anlama geliyor bilmiyorlar. Adının masal olması yaşanamayacak bir hayat olduğunu ifade etmiyor onlar için.

Özlem Özdemir
oozdemir@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Gönülden Kahveci : Aylin Çukur

HAYATA AÇILAN PENCERE

Hayatın yaşamaya değer olduğunu anlamak için bir kahin olmaya gerek yok... Ama direncinizi kaybetmişseniz, nesli olmayan o kocaman yaratıklardan,şuursuzca hareket etmekten başka işe yaramayan dinozorlardan farkınız yoktur!

Bazen ne kadar şanssız olduğumuzu ve bütün tersliklerin bizi bulduğunu haykırıp dururuz. Oysa bu dünyadaki gerçeklerden, acı gerçeklerden soyutlamış, kendi derdimizin peşine düşmüşüzdür o an!

Aslında arada bir o külçe gibi ağırlaşmış başımızı kaldırıp incelemeliyiz etrafı... Neler olup bittiğini görmeli ve şanslı olduğumuza dair somut kanıtları görmeli duyumsamalıyız ama öyle bir bakıp geçmemeli, aynı sorunu bir gün bizimde yaşayabileceğimiz ihtimaliyle bir parçasını yanımızda götürüp kulağımıza küpe misali akılımızdan çıkarmamalıyız!

Haksız haykırışlar bizi dibe çeker! çok mu bedbaht bir durumdasınız?! Gidin "çocuk esirgeme kurumu"na veya "huzur evi"ne,"otistik bireylerin eğitim merkezi"ne... Sanırım her gece yatmadan önce şükredeceksiniz halinize!

En kötü ya da en iyi durumunda olan bizler değiliz, asla! Her zaman iyinin iyisi ve kötünün kötüsü vardır!Hayata açılan pencereden arada bir bakın, gücünüz varsa gerçeklerle yüzleşmeye bunu hep yapın!!!

AYLİN ÇUKUR
acukur@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Café d'Istanbul par Mustafa Serdar Korucu

Merhaba,

Bugün sizlerle ilk olarak batının klasik müziği ile doğunun mistik ezgilerini birleştiren Anjelica Akbar'dan "Bach A L'Orientale"i, ardından Kıbrıslı bir Türk yönetmen olan Derviş Zaim'in gözünden Kıbrıs sorununa değinen "Çamur"u ve son olarak Eric-Emmanuel Schmitt'in kaleminden İsa'nın çarmıha gerilişinin ardından oluşan ortamda bizi felsefi bir gezintiye çıkaran "Pilatus'a Göre İncil"i paylaşacağım.

Keyifle dinlemenizi, izlemenizi ve okumanızı dilerim.

ANJELICA AKBAR / BACH A L'ORIENTALE :

Dünyadaki her halkın, her ulusun farklı kültüre sahip olması tarih boyunca bir sorun olmuştur. Halklar kendilerine yakın kültüre sahip halklara yaklaşmış yabancı olandan çekinmiştir. Hatta tarihin farklı dönemlerinde sahip olduğu kültürü diğer halklarınkinden yüksek görme gafletine yakalanmış, onu asimile ederek kendine benzetme ihtiyacı duymuştur. Ancak geçen zaman bunu anlamsız kılmış ve asimilenin yerini kültür kucaklaşmaları, sentezler almıştır. Her ne kadar günümüzde yalnızca kültürel bakımdan birleşmeden söz etsek de bunun en önemli adım olduğunu unutmamalıyız. Dünyada çok kullanılan, yerel tatlarla evrensel melodilerin kaynaşması, son yıllara kadar Türkiye'ye yabancı kaldı. Bu yüzden Anadolu ezgileri dünyaya açılma şansı bulamayarak bakir topraklar olarak kaldı. Kısa bir süre önce 1999 yılında "Su" adlı çalışması ile Türk dinleyicisi ile tanışan ardından Vivaldi'nin "Dört Mevsimi"ni ilk kez solo piyanoya taşıyarak büyük beğeni kazanan batı klasik müzik otoritelerinin saygıyla söz ettikleri ünlü kompozitör ve yorumcu Anjelica Akbar, dünyada esen doğu-batı sentezi akımından nasibini alarak yine çok büyük bir çalışmaya imza attı. Oryantal müziğin genelde tek sesli melodilerini John Sebastian Bach'ın çok sesli besteleriyle sentezleyen bir albüm olarak dikkatleri üzerine çeken "Bach A L'Ortientale", batı müziğine alışkın kulaklara oryantal ezgileri, oryantale alışkın kulaklara da Bach'ın muhteşem notalarını dinletecek türden bir çalışma. Doğu ve batı kucaklaşmasını yansıtan bu büyük projede, Erkan Oğur (kopuz ve perdesiz gitar), Mısırlı Ahmet (perküsyon), Ercan Irmak (ney), Şenol Filiz (ney), Djoke Winkler Prinis (soprano) gibi her biri kendi konusunda virtüöz olan kişilerle çalışıldı. Kimi zaman klasik, kimi zaman mistik parçalarıyla bize klasik müziği sevdiren Kazak asıllı Anjelica Akbar'dan doğu-batı kaynaşmasına örnek gösterilecek ve kaçırılmayacak bir eser.

ÇAMUR :

Kıbrıs Harekatı, Türk-Yunan ilişkilerinde bir dönüm noktası olması nedeniyle Yunan-Rum yönetmenlerin ilgisini çekmiş ve çoğu objektif olmayan filmler yapılmış olan bir olaydır. Buna karşın Ege'nin karşı kıyısı ve Kıbrıs'ın kuzeyi bu dönemle ilgili beyazperdeye çok fazla şey yansıtamamış hatta altın günlerini yaşayan Yeşilçam dahi bu konu ile ilgili bir elin parmaklarını geçmeyen birkaç film yapmakla yetinmeye çalışmıştı. İşte bu boşluğu, Niyazi Kızılyürek'in "Duvarımız" filminden daha geniş bir anlatıma ve daha objektif bir bakış açısına sahip olan "Çamur" ile Kıbrıslı Türk yönetmen Derviş Zaim kapatmaya çalışıyor. Sinemaseverlerin "Tabutta Rövaşata" ve "Filler ve Çimen" gibi ses getiren çalışmalarından kolaylıkla hatırlayabilecekleri ünlü yönetmen, "Filler ve Çimen"de konu aldığı Susurluk Davası'nın ardından yine büyük yankı uyandıran bir olayı konu alıyor.

Filmimizin ana karakteri Ali, sıcak bir günde aniden rahatsızlanır ve bayılır. Ayıldığında konuşamamaya, etrafındakilerle sesli iletişim kuramamaya başlar. Bunun üzerine genç adam hastalığının çaresi için pek çok yol denese de hiçbir tedavi sonuç vermez. Ve Ortadoğu'nun zengin tarihini ve gizemini taşıyan Doğu Akdeniz kültürünün mistik yanı yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlar. İnanışa göre özel bir alanda bulunan çamur bu hastalığa iyi gelmektedir. Ali bunu denemeye karar verir ve çamur gerçekten de olumlu etki göstermeye başlar. Ancak bir gün genç adam kazdığı yerde bir Bereket Tanrıçası figürü, Kibele heykelciği bulur. Bu buluşu onu ve etrafındakileri esrarengiz bir şekilde etkilemeye başlayacak ve hayatlarını altüst edecektir.

Sinema tarihinin en eski ve saygın festivali olan Venedik Festivali'nde, Ömer Kavur'un "Gizli Yüz" filminden on iki yıl sonra yarışma dahilinde gösterilen ilk Türk filmi olan "Çamur", "Contocorronto" (Karşıt Akım) alanında yarışarak büyük beğeni topladı ve Enrico Fulchignoni UNESCO Ödülü'nü kazandı. Türk-İtalyan-İsviçre-Yunan ortaklığı ile çekilen film, başarılı oyuncu kadrosuyla da göz dolduruyor. Ali rolüyle karşımıza çıkan Mustafa Uğurlu'ya arkeolog Ayşe tiplemesi ile Yelda Reynauld eşlik ediyor.

Çekimleri Tuz Gölü, Konya, İstanbul, Gökçeada ve Kıbrıs'ta tamamlanan filmin, çekim sonrası Roma'da yapıldı. Önceki iki filminde olduğu gibi son filminde de kara mizahı çok güçlü bir şekilde kullanan Zaim, sembolik anlatımı ile insanı düşünmeye zorlayan bir film ortaya koymuş. Mesela, filmdeki Ali karakterinin sebebi bilinmeyen bir şekilde aniden suskunlaşması Kıbrıs Türk halkının suskunluğunu, Kibele kültü, çan ve ezan sesleri Doğu Akdeniz'in çok kültürülülüğünü simgeliyor.

Bir yandan yerel tatları barındırırken öte yandan evrenselliği yakalaması, hastalığı bir metafor olarak kullanması ve sembolik anlatımı ile "Çamur", siyasi hatalardan çok kişisel günahlara yer veren kaçırılmaması gereken bir film.

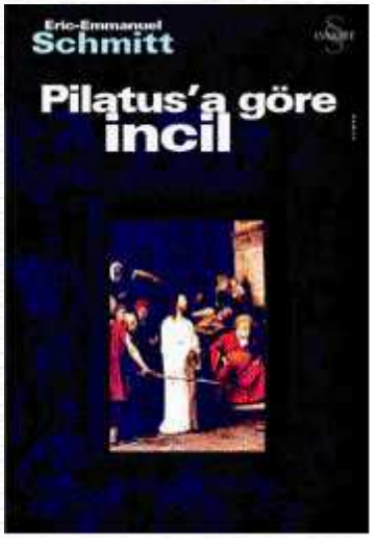

PİLATUS'A GÖRE İNCİL :

Dünyada iz bırakmayı başarmış en büyük hegemon güçlerden biri olan Roma İmparatorluğu'nun pagan olduğu henüz tek tanrılı inanç sistemiyle tanışmadığı M.S.1. yüzyıla gidiyoruz. İsrail'in de toprakları içinde bulunduğu bu büyük imparatorluk Kudüs'ün dar sokaklarında yayılan bir söylentiyle sarsılmaktadır. Söylentiye göre İsrail topraklarında Yahudiler'in yüzyıllardan beri geleceğine inandıkları kurtarıcı gelmiştir. İmparatorluk olanları durdurmak ve yerli halkın isyanını önlemek için ivedi bir karar alacaktır. Bölgenin valisi Pontiyus Pilatus söylentileri durdurmak ve bu işe bir son vermek için kesin bir çözüm bulur: Bütün bu söylentilere neden olan İsa'yı çarmıha germek. İsa çarmıha gerilir ve bu sayede imparatorluk gücünü bütün İsrail toprakları üzerinde hissettirir. Ancak Pilatus İsa'nın cesedini görmek için gittiği mağarada büyük bir şaşkınlık içinde kalır. Mağarada ceset yoktur. Zaten çok zor kırılmış olan İsa inancını böyle bir "diriliş" miti ile yeniden orataya çıkmasından hatta eskisinden çok daha kuvvetli olabilmesinden korkan Pilatus olayın gizemini aydınlatmaya çalışır. Kudüs sokaklarında efsane dilden dile yayılmaya ve bazı yerlerde İsa'nın görüldüğüne dair duyumlar gelmeye başlamıştır. Pilatus, bir yandan bunların asılsızlığına kendini inandırmaya çalışsa da diğer yandan bir düşünce içini kemirmektedir. Ya gerçekten de geleceği önceden bildirilmiş olan mesihi öldürdüyse? Ancak Pilatus bu tip söylentilere inanmayacak olan bir Romalıdır ve böyle rasyonel olmayan şeylere ancak Yahudiler'in inanacağını düşünür. Fakat sevgili karısının da İsa'ya inanmaya başladığını öğrenen Pilatus için artık bu olayı çözümlemek bir zorunluluk halini alır.

Ülkemizde "Unutmak" adıyla sahneye konan ve beş temayı içeren bir tiyatro oyunda "Şeytanın Okulu" adlı bölümü kaleme alan özellikle Avrupa'da yazdığı piyesler ve romanlar ile dikkatleri üzerine çeken Eric-Emmanuel Schmitt'in "Pilatus'a Göre İncil" adlı kitabı Fransa'da Elle dergisi tarafından 2001 yılının en iyi kitabı seçildi. İncil'den aşina olduğumuz kişilere ve olaylara farklı bir perspektiften bakmayı başaran kitap mistik düşünce, felsefe ve polisiyeyi sevenler için okunması gereken bir eser.

serdar@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_182.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yukarı

Dost Meclisi

Isparta sokaklarından bir silüet. Fotoğraf: Hülya Galitekin

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.535** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

Irmak boyu

Irmak akardı boylu boyunca
Bir güzel beklerdi ırmak boyunda
Ben ona koşardım akşam olunca
Bakardık yıldızlara oturmuş yan yana

Balıkçılar olurdu akşam ırmak boyunda
Bizim gözlerimizse hep yıldızlarda
Korku nedir bilmezdik biz yan yana
Gün hiç ağarmasın isterdik ırmak boyunda

Biz akardık hep ırmak boyuna
Irmak yatardı boylu boyunca
Ay, ışığını vururdu güzel yüzüne
Biz akar,ırmak olurduk akşam olunca

Burhan KÜÇÜK

<#><#><#><#><#><#><#>

Dibek taşı

Orta yerinde köyün dibek taşı
Bulgur döver köylü kızları
Ellerinde soku hababam vurur
Taş dediğin verir bulguru

Yarine kızan alır eline sokuyu
Çıkarır dibek taşından bulguru
Anlamaz ki yari bu huyunu
Dibek taşı yer başına sokuyu

Dibek başında kızlar türkü söyler
Yari kahvede kumar oynar
Bulgur hep den bahanedir
Yarini bekler dibek başında kızlar

Burhan KÜÇÜK

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Yorumsuz:-))

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.deansplanet.com/tongues.html
Kim daha güzel dil çıkarır diye soru sorsam size anlamsız gelebilir. Çok yakından tanıdığım biri var dilini burnuna değdirebiliyor. Siz hiç denediniz mi bilmem ama ben denedim olmuyor. Neyse asıl sorumuza gelelim. En güzel kim dil çıkarıyor, bakın ve karar verin.

http://img.lj.com.ua/denis7/drawgirl.gif
Muhteşem bir gif çalışması. Daha önce bir şekilde mail olarak almış olabilirsiniz. Bir resmin hangi aşamalardan geçtiğini anlatan gerçekten orjinal bir çalışma... Daha ne söylenir bilemiyorum. Çalışma 1 mb. boyutlarında olduğu için yüklenmesi için biraz beklemek zorunda kalabilirsiniz.

http://www.rugreview.com/stuf/afgwar.htm
Bir savaş insan hayatını nasıl etkiler? Sürekli savaş halinde olan bir ülkeden bahsediyorum. Her ne sebeple olursa olsun yeni nesilleri derinden etkileyen savaş denilen şey, bakın halıları nasıl etkilemiş. İlginç örnekleriyle "Afgan savaş halıları".

http://www.obsolete.com/120_years/
Elektronik müzik ile ilgilenenler için sağlam bir tarihçe arşivi. 1870 - 1990 yılları arasında kullanılan tüm elektronik müzik aletlerinin tarihçesini bulabileceğiniz resimleri ve detaylı açıklamalarını bulabileceğiniz sayfalar mevcut. Tek kusuru ingilizce olması.

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Virtual Dimension v0.91 [229k] W98/2k/XP FREE
http://virt-dimension.sourceforge.net/
Windows'ta birden fazla masaüstü ile aynı anda çalışmak ister misiniz? Cevabınız evetse buyrun size o program. Sınırsız masaüstü tanımlayıp, herbirinde ayrı programları çalıştırabiliyor, ayrı pencereleri açıyorsunuz. Birbiri arasında geçişi tek tıkla veya tanımladığınız tuşlarla yapabiliyorsunuz. Çokça pencereyle aynı anda çalışanlara şiddetle tavsiye edilir. Ben denedim ve çok memnun kaldım.

Yukarı

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri